Lietas Nr. C33423713
Lietas arhīva Nr. C-1492-14/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 24.aprīlī

Rīgas rajona tiesa:

tiesnese Elita Stivriņa

ar sekretāri Sanitu Skuču,

piedaloties prasītāja pārstāvim /pers. A/,

atklātā tiesas sēdē 2014.gada 10.aprīlī izskatīja civillietu SIA /Nosaukums A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2013.gada 24.jūlijā prasītājs SIA /Nosaukums A/ cēla tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/ par parāda Ls 1487,03 apmērā piedziņu.

Prasībā norāda, ka 2007.gadā 5.martā starp prasītāju un atbildētāju noslēgts pilnvarojuma līgums Nr.288 par Enerģētiķu ielā 3 dzīvokļu pārvaldīšanu un apsaimniekošanu. Prasītājs veic dzīvojamās mājas kopīpašumā esošās daļas apsaimniekošanu, kā arī nodrošina atbildētāju ar komunālajiem un citiem pakalpojumiem. Atbildētājam ir pienākums veikt maksājumus prasītājam par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem.

Atbildētājs neveic pilnā apmērā maksājumus kopš 2010.gada jūnija. 2012.gada 12.novembrī atbildētājam nosūtīta pretenzija, tomēr parādsaistības nav nokārtotas.

Pamatojoties uz Dzīvokļu īpašuma likuma 10. un 13.pantu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 10.panta trešo – piekto daļu, Civillikuma 1587., 1652., 1716. un 1720.pantu, lūdz piedzīt no atbildētājas pamatparāda summu par sniegtajiem pārvaldīšanas/apsaimniekošanas, komunālajiem un citiem pakalpojumiem Ls 1348,59, līgumsodu Ls 138,44, par periodu no 2010.gada 1.jūnija līdz 2011.gada 30.novembrim, kopā Ls 1487,03, piedzīt valsts nodevu un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus, kā arī citus tiesāšanās izdevumus to faktiskajā apmērā, piedzīt tiesāšanās izdevumus Ls 84,70.

[2] 2013.gada 27.augustā atbildētāja /pers. B/ sniedza savus paskaidrojumus, kuros norādīja, ka prasību neatzīst. Atzīst, ka 2007.gada 5.martā starp prasītāju un atbildētāju noslēgtais pilnvarojuma līgums. Uzskata, ka tas pēc būtības ir dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas līgums, nevis pilnvarojuma līgums, tādēļ ir piemērojams Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma un Dzīvokļa īpašuma likuma tiesiskais regulējums.

Uzskata, ka līgums neatbilst Dzīvojamo māju pārvaldīšanas un apsaimniekošanas likuma prasībām, jo tajā nav iekļautas visa minētā likuma 6. un 11.pantā noteiktās prasības. Uzskata, ka tādēļ līgumam nav juridiska spēka. Tādēļ arī neesot spēka līguma 4.5.punktā noteiktajam līgumsodam.

Uzskata, ka atbildētājai ir pamats uzskatam, ka prasītājas darbiniekam, kurš veica pārvaldīšanas līgumā uzdoto pārvaldīšanas uzdevumu, nebija dzīvojamo māju pārvaldīšanai nepieciešamās profesionālās izglītības.

Vērš uzmanību, ka līgumsods ir tikai par diviem mēnešiem 2011.gada septembri un oktobri.

[3] Prasītāja SIA /Nosaukums A/ pārstāvis /pers. A/ tiesas sēdē prasību uzturēja. Paskaidroja, ka prasības pamatojums ir 2007.gada 5.martā starp pusēm noslēgtais līgums. Norādīja, ka atbildētāja pirms šī līguma bija parakstījusi kolektīvo līgumu. Parāds ir izveidojies kopš 2010.gada jūnija. Paskaidroja, ka prasītājs jau ir dabūjis vienu spriedumu par parāda piedziņu no atbildētājas 2010.gada 13.augustā. Sprieduma izpildes gaitā tiesu izpildītāja bija ieturējusi vairāk, tāpēc prasītājs ir atņēmis līgumsodu Ls 147,89 apmērā.

Norāda, ka Dzīvojamo māju pārvaldīšanas un apsaimniekošanas likums ir stājies spēkā pēc līguma noslēgšanas un ir pārejas noteikumi līdz 2012.gada 30.jūnijam. Prasība ir par periodu pirms 2012.gada 30.jūnija. Atbildētāja no 2011.gada 30.novembra vairs nav dzīvokļa īpašniece.

Lūdz apmierināt prasību un piedzīt tiesas izdevumus Ls 105,88 un 127,05 euro.

[4] Atbildētāja/pers. B/ uz tiesas sēdi nav ieradusies. Par tiesas sēdi paziņots Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā, nosūtot pavēsti uz deklarēto dzīves vietu.

Civilprocesa likuma 56.panta piektā daļa nosaka, ka *tiesas dokumentus fiziskai personai piegādā pēc tās deklarētās dzīvesvietas adreses, bet gadījumos, kad deklarācijā norādīta papildu adrese, - pēc papildu adreses, ja vien fiziskā persona tiesai nav norādījusi savu adresi, pēc kuras veicama saziņa ar tiesu. Fiziskajai personai ir pienākums būt sasniedzamai tās deklarētajā dzīvesvietas adresē, deklarācijā norādītajā papildu adresē vai šīs personas norādītajā adresē saziņai ar tiesu*. Savukārt Civilprocesa likuma 56.[1]panta otrā daļa nosaka, ka *tas, ka tiesas dokumenti ir piegādāti uz fiziskās personas deklarētās dzīvesvietas adresi, deklarācijā norādīto papildu adresi, fiziskās personas norādīto adresi saziņai ar tiesu vai juridiskās personas juridisko adresi un no pasta tiek saņemta izziņa par sūtījuma izsniegšanu vai dokumenti tiek nosūtīti atpakaļ, pats par sevi neietekmē dokumentu paziņošanas faktu*.

Tiesa atzīst, ka ir uzskatāms, ka par tiesvedību atbildētājam ir paziņots atbilstoši Civilprocesa likuma 56. un 56.[1]pantā noteiktajam.

Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, *ja uz tiesas sēdi nav ieradies kāds no lietas dalībniekiem, liecinieks, eksperts vai tulks, tiesa uzsāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 209. vai 210. pantu nav pamats to atlikt.*

Ņemot vērā, ka atbildētājai par tiesas sēdi paziņots likumā noteiktajā kārtībā, tiesa atzīst par iespējamu skatīt lietu bez atbildētājas klātbūtnes.

Motīvu daļa

[5] Noklausījusies prasītāja pārstāvja paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji.

Ar lietas materiāliem pievienoto Salaspils pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs A/norakstu ir pierādīts, ka /pers. B/ uz 2006.gada 23.janvāra pirkuma līguma pamata ieguvusi īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese A/, Salaspils novadā (l.l.38). Atbildētājas īpašuma tiesības uz minēto nekustamo īpašumu ir izbeigušās, pamatojoties uz 2011.gada 23.novembra atpakaļpirkuma līgumu un 2011.gada 23.marta laulības līgumu.

[6] Prasītājs norāda, ka starp pusēm bija noslēgts līgums, uz kuru prasījums ir pamatots.

Ar 2007.gada 5.martā starp atbildētāju un SIA /Nosaukums A/ noslēgto Pilnvarojuma līgumu Nr.288 dzīvojamās mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai ir pierādītas pušu saistības.

Atbildētāja norāda, ka Pilnvarojuma līgumam nav juridiska spēka, jo tas neatbilst Dzīvojamo māju pārvaldīšanas un apsaimniekošanas likuma prasībām.

Prasītājs norāda, ka minētajam likumam ir pārejas noteikumi līdz 2012.gada 30.jūnijam un prasība ir celta par periodu pirms šī likuma pieņemšanas.

Tiesa konstatē, ka Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likums stājās spēkā 2010.gada 1.janvārī. Minētā likuma Pārejas noteikumu 4.punktā noteikts, ka *Pārvaldīšanas līgumi, kas ir spēkā šā likuma spēkā stāšanās dienā, bet neatbilst šā likuma noteikumiem, līdz 2011.gada 31.decembrim saskaņojami ar šā likuma noteikumiem*.33

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma Pārejas likuma 5.punkts nosaka, ka *līdz 2011.gada 31.decembrim pārvaldīšanas darbības (uzdevumu) daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā ir tiesīga veikt ikviena persona, kura ieguvusi dzīvojamās mājas pārvaldīšanai nepieciešamo izglītību un vismaz trešo profesionālās kvalifikācijas līmeni apliecinošu dokumentu, izņemot šo pārejas noteikumu 6.punktā minēto gadījumu*. Savukārt Pārejas noteikumu 346.punkts nosaka, ka *personas, kuras līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai ir noslēgušas attiecīgu dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumus, ir tiesīgas turpināt pildīt saskaņā ar līgumu uzņemtās pārvaldnieka saistības neatkarīgi no tā, vai šo personu kvalifikācija atbilst šā likuma 13.panta prasībām, bet ne ilgāk kā līdz 2011.gada 31.decembrim*.

No minētajām tiesību normām izriet, ka dzīvojamo māju pārvaldīšanas līgumi ir spēkā un pusēm saistoši līdz 2011.gada 31.decembrim arī tad, ja tie neatbilst Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma prasībām. Arī apsaimniekotājam ir tiesības turpināt pārvaldnieka saistības līdz 2011.gada 31.decembrim, pat tad, ja viņam nav nepieciešamās izglītības un kvalifikācijas.

Tiesa konstatē, ka prasītājs ir cēlis prasību par parāda piedzinu par laika periodu no 2010.gada jūnija līdz 2011.gada 30.novembrim. Līdz ar to tiesa secina, ka prasītājs bija tiesīgs prasībā norādītajā laikā periodā veikt prasītājas nekustamā īpašuma apsaimniekošanu un nodrošināšanu ar komunālajiem pakalpojumiem.

Tiesa 2007.gada 5.martā noslēgto Pilnvarojuma līgumu atzīst par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumu, jo Pilnvarojuma līgums satur dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līguma pazīmes. Līguma nosaukuma neatbilstība tā saturam, nepadara līgumu par spēkā neesošu un tā saturu par nepiemērojamu.

[7] Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas parādu par sniegtajiem dzīvojamās mājas pārvaldīšanas/apsaimniekošanas, komunālajiem un citiem pakalpojumiem par laika periodu no 2010.gada jūnija līdz 2011.gada novembrim ieskaitot.

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.pants nosaka, ka *dzīvokļa īpašnieks sedz nepieciešamos izdevumus, kas saistīti ar dzīvojamās mājas, tās komunikāciju un iekārtu uzturēšanu, ekspluatāciju un remontu, kā arī ar zemes gabala uzturēšanu, proporcionāli sava dzīvokļa īpašuma lielumam, tāpat arī norēķinās par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem neatkarīgi no tā, vai dzīvokļa īpašnieks ir mājas kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai izveidotās dzīvokļu īpašnieku sabiedrības dalībnieks un vai viņš ir vai nav noslēdzis attiecīgu līgumu* (redakcija spēkā līdz 2010.gada 31.decembrim).

Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta 1., 2. un 3.punkts nosaka, ka *dzīvokļa īpašniekam ir pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā, norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana (..)*. Savukārt Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmā un otrā daļa nosaka, ka *dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā. Dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus citu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kas nodrošina dzīvojamās mājas uzlabošanu un attīstīšanu* (..)

No minētajām tiesību normām izriet, ka neatkarīgi no tā, vai /pers. B/ kā dzīvokļa īpašniece ir noslēgusi apsaimniekošanas vai pārvaldīšanas līgumu, tai ir saistošs likumā „Par dzīvokļu īpašumu" un Dzīvokļa īpašuma likumā noteiktais pienākums norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem nekustamajā īpašumā /adrese A/, Salaspils novadā, savukārt prasītājam ir tiesības prasīt no atbildētājas apsaimniekošanas maksu un maksu par sniegtajiem pakalpojumiem.

Pilnvarojuma līguma 4.3.punktā puses ir pielīgušas, ka papildus maksai par īpašuma pārvaldīšanu un apsaimniekošanu īpašnieks norēķinās ar pārvaldnieku par Līguma 3.2.4.punktrā uzskaitītajiem komunālajiem un citiem pakalpojumiem, pēc šo pakalpojumu sniedzēju tarifiem. Maksa par komunālajiem un citiem pakalpojumiem tiek aprēķināta saskaņā ar skaitītāju rādītājiem vai saskaņā ar normatīvajos aktos noteikto metodiku. Pilnvarojuma līguma 4.4.punktā puses ir pielīgušas, ka visi īpašnieka norēķini par pārvaldnieku tiek veikti ar bankas pārskaitījumu uz pārvaldnieka norēķinu kontu līdz katra mēneša 20.datumam uz pārvaldnieka iesniegto rēķinu pamata.

Tiesa secina, ka puses ir pielīgušas dzīvokļa īpašnieka pienākumu norēķināties ar pārvaldnieku par īpašuma apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem, līdz ar to pienākums veikt samaksu par nekustamā īpašuma apsaimniekošanu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem izriet arī no pušu 2017.gada 5.martā noslēgtā līguma.

[8] Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas galveno parādu Ls 1348,59 apmērā.

Ar lietas materiāliem pievienotajiem rēķiniem un Izziņu par apsaimniekošanas maksas, komunālo un citu pakalpojumu aprēķiniem un maksājumiem no 2010.gada jūnija līdz 2011.gada novembrim ir pierādīts, ka 2011.gada 1.decembrī atbildētājas pamatparāda summa sastāda Ls 1348,59 (l.l16-36).

Tiesa atzīst, ka prasītājs ir pierādījis, ka atbildētāja ir pieļāvusi apsaimniekošanas un komunālo maksājumu kavējumu, sakrājot parādu Ls 1348,59 apmērā.

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka *pusei nav jāpierāda tie fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse*.

Atbildētāja nav apstrīdējusi faktu, ka komunālos pakalpojumus ir saņēmusi, kā arī nav apstrīdējusi, ka tika veikta apsaimniekošana. Atbildētāja nav apstrīdējusi arī nevienu no maksājumu rēķinos norādītajām summām. Atbildētāja nav ieradusies uz tiesas sēdi un nav Civilprocesa likuma noteiktajā kārtībā Atbildētāja cēla tiesā pretprasību, kuru tiesa atstāja bez virzības trūkumu novēršanai, un, tā kā trūkumi netika novērti, iesniegtā pretprasība netika pieņemta. Tiesa konstatē, ka arī iesniegtajā pretprasībā atbildētāja nav apstrīdējusi sniegto pakalpojumu faktu un prasītāja iesniegtos rēķinus un aprēķinus.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka ir pierādīta apsaimniekošanas un komunālo maksājumu kavējums no atbildētājas puses un prasībā norādītā parāda esamība, tādēļ no atbildētājas prasītāja labā piedzenams galvenais parāds Ls 1348,59 jeb EUR 1918,87 apmērā.

[9] Prasītājs lūdz piedzīt līgumsodu Ls 138,44 apmērā.

Civillikuma 1716.pants nosaka, ka *līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi*. Savukārt Civillikuma 1717.pants nosaka, ka *līgumsodu var pievienot katram līgumam, un to var noteikt ne vien naudā, bet arī citās vērtībās. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas.*

Minētās tiesību normas nosaka, ka līgumsods ir maksājams tikai tādā gadījumā, ja persona labprātīgi ir uzņēmusies ciest tādu maksājumu kā līgumsodu.

Pilnvarojuma līguma 4.5.punktā puses ir pielīgušas, ka pārvaldnieks ir tiesīgs aprēķināt un iekasēt no īpašnieka līgumsodu 0,2 % apmērā no kavētā maksājuma summas par katru kavējuma dienu, ja īpašnieks nav savlaicīgi veicis Līgumā noteiktos maksājumus.

Tiesa uzskata, ka atbildētāja kā dzīvokļa īpašniece, parakstot 2007.gada 5.marta pilnvarojuma līgumu, ir uzņēmusies ciest līgumsodu par maksājumu kavējumu.

Kaut arī puses ir pielīgušas līgumsoda maksājumu un atbildētāji līgumsodu nav apstrīdējuši, tiesa uzskata, ka prasība par līgumsoda piedziņu nav apmierināma sekojošu apsvērumu dēļ.

Tiesa uzskata, ka ir pamats piemērot Patērētāju tiesību aizsardzības likuma noteikumus, jo atbildētāja ir uzskatāma par patērētāju tiesiskajās attiecībās, kas izriet no mājas apsaimniekošanas līguma.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 4.punkts nosaka, ka *līguma noteikums, kuru līgumslēdzējas puses savstarpēji nav apspriedušas, ir netaisnīgs, ja tas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam. Par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas (..) uzliek patērētājam, kurš neizpilda vai nepienācīgi izpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi salīdzinājumā ar līgumsaistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus*.

Tiesa uzskata, ka Pilnvarojuma līguma 4.5.punktā norādītais līgumsods ir neproporcionāli liels un uzliek pārāk lielu slogu patērētajam, kurš nepilda savas saistības. Attiecībā uz komunālo maksājumu un apsaimniekošanas maksas maksājumiem līgumsods Ls 0,2% apmērā, kas gadā sastāda 73%, ir pārmērīgs un nesamērīgi apgrūtina parādnieku. Tik liels līgumsods rada viedokli, ka maksājumu veikšana vispār nav lietderīga, jo visi maksājumi tiek ieskaitīti līgumsodā un par nesamaksāto pamatparādu atkal tiek rēķināts jauns līgumsods.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta 11.daļa nosaka, ka *tiesa, izšķirot strīdu vai veicot citas no ražotāja, pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja un patērētāja noslēgtā līguma izrietošās procesuālās darbības, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus*.

Tiesa uzskata, ka neskatoties uz to, ka puses ir pielīgušas līgumsoda maksājumus 0,2% apmērā dienā no parāda summas, kopējā līgumsoda apmēram nebūtu jāpārsniedz 10% parāda pamatsummas, pat tādā gadījumā, ja prasītājs nav lūdzis piedzīt likumiskos nokavējuma procentus.

Izvērtējot visu iepriekš minēto, tiesa atzīst par samērīgu līgumsodu 10% apmērā no pamatparāda. Tā kā pamatparāda apmērs ir Ls 1348,59 apmērā, tad samērīgs līgumsods būtu Ls 134,86.

Kā norādīja prasītāja pārstāvis tiesas sēdē, izpildot nolēmumu par parāda piedziņu, no atbildētājas tika piedzīti lielāki līdzekļi, nekā tas bija noteikts ar 2010.gada 13.augusta tiesas spriedumu par parāda piedziņu par periodu līdz 2010.gada 31.maijam. Pārmaksātie naudas līdzekļi Ls 147,89 apmērā ir ieskaitīti līgumsodā par parādu, kurš izveidojās pēc 2010.gada 31.maija. Minētais ir redzams, arī prasītāja Izziņā par pārvaldīšanas maksas, komunālo un citu pakalpojumu aprēķiniem un maksājumiem, kurā ir norādīts, ka 2011.gada 30.novembrī ir dzēsts līgumsods Ls 147,89 apmērā.

Tā kā tiesa ir atzinusi par samērīgu līgumsodu Ls 134,86, bet no atbildētājas ir saņemti naudas līdzekļi Ls 147,89 apmērā, kas ir ieskaitīti līgumsodā, tad uzskatāms, ka prasītājs ir saņēmis līgumsodu par prasībā norādītā parāda samaksas kavējumu, un prasība daļā par līgumsoda piedziņu Ls 138,44 jeb EUR 196,98 apmērā ir noraidāma.

[10] Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa nosaka, ka *pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram(..).*

Tiesa konstatē, ka par iesniegto prasību Ls 1487,03 apmērā prasītājs ir samaksājis valsts nodevu Ls 223,05 apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus Ls 3,30 apmērā. Tā kā tiesa ir atzinusi, ka prasība ir apmierināma daļēji Ls 1348,59 jeb EUR 1918,87 apmērā, tad par šo prasību ir maksājama valsts nodeva Ls 202,29 jeb EUR 287,83 apmērā. Valsts nodeva Ls 202,29 jeb EUR 287,83 un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi Ls 3,30 jeb EUR 4,70 apmērā ir piedzenami no atbildētājas par labu prasītājam.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu no atbildētājas par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR5,19apmērā (l.l. 2).

[11] Prasītāja lūdz piedzīt izdevumus advokāta palīdzības samaksai Ls 105,88 jeb EUR 150,65 un 127,05 euro, kas kopā ir EUR 277,70.

No lietas materiāliem pievienotā maksājuma ordera 745 un 2013.gada 19.jūlijā rēķina izriet, ka prasītājs ir samaksājis /pers. A/ Ls 105,88 par prasības pieteikuma sagatavošanu. Savukārt no maksājuma uzdevuma Nr.382 un 2014.gada 9.aprīļa rēķina izriet, ka prasītājs ir samaksājis /pers. A/ par prasības pieteikuma sagatavošanu un iesniegšanu un pārstāvību tiesā EUR 127,05.

Civilprocesa likuma 44.panta pirmās daļas a) punkts nosaka, ka *ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir atlīdzināmi šādos apmēros: izdevumi advokāta palīdzības samaksai atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 euro, — to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu*

apmierinātās daļas (..). Savukārt minētā panta ceturtā daļa nosaka, *ja prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra*.

Tā kā prasība ir apmierināta EUR 1918,87 apmērā, tad maksimālā atlīdzība par lietas izskatīšanu pirmajā instancē ir EUR 287,83.

Civilprocesa likuma 44.panta piektā daļā nosaka, ka *tiesa var noteikt mazāku apmēru atlīdzināmo izdevumu advokāta palīdzības samaksai, ievērojot taisnīgumu un samērīguma principu, kā arī izvērtējot objektīvos ar lietu saistītos apstākļus, it īpaši – lietas sarežģītības un apjomīguma pakāpi, tiesas sēžu skaitu lietas izskatīšanas laikā un tiesu instanci, kurā prasība tiek izskatīta*.

Tiesa uzskata, ka ir pamats samazināt ar lietas vešanu saistīto izdevumu piedziņu. Tiesa ņem vērā, ka lieta nav uzskatāma par sarežģītu un tās izskatīšana notika vienā tiesas sēdē, līdz ar to ar atlīdzināmie izdevumi par advokāta palīdzību būtu samazināmi. Tomēr tiesa ņem vērā, ka atbildētāja bija iesniegusi pretprasību un tā bija atstāta bez virzības trūkumu novēršanai, kādēļ tiesai bija jāatliek lietas izskatīšana. Tā kā atbildētāja trūkumus pretprasības pieteikumā nenovērsa tiesa pretprasību nepieņēma un atgrieza atpakaļ atbildētājai.

Izvērtējot visu iepriekš minēto, tiesa atzīst par samērīgu un taisnīgu un atbilstošu lietas sarežģītības pakāpei piedzīt no atbildētājas ar lietas vešanu saistītos uzdevumus EUR 180 apmērā.

[12] Civilprocesa likuma 204.[1] pants nosaka, ka,taisot spriedumu par naudas summu un tiesas izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41.panta pirmo daļu, 96., 97., 193., 194., 195., 204.[1] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, **par labu SIA /Nosaukums A/** reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, pamatparādu no 2010.gada 1.jūnija līdz 2011.gada 30.novembrim EUR 1918,87 apmērā, valsts nodevu EUR 287,83, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 4,70 apmērā, ar lietas vešanu saistītos izdevumus EUR 180,00 apmērā, **kopā EUR 2391,40.**

Noraidīt prasību daļā par līgumsoda piedziņu EUR 196,98.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, **par labu valstij** arlietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR **5,19,** samaksu veicot sekojošā kontā:

Saņēmējs: Tiesu administrācija, konts LV51TREL2190458019000, NMR 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai (atbildētāja vārds un uzvārds).

Sprieduma labprātīgai izpildei noteikt termiņu - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās. Labprātīgi izpildot spriedumu daļā par tiesas izdevumu - ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu piedziņu valsts labā, maksājumu apliecinošu dokumentu iesniegt Rīgas rajona tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā apelācijas kārtībā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2014.gada 20.maijā.

Tiesnese